

Dänningelanda, se Kinnervalds hÖ, Krbgs l.

Dänningaland (1336).

f. l. personnamnet Dänning, d. s. s. person från
Danvite, Dannäs o. d.

H. Noreen: Spr. Studier II, s. 141.

R.G. 1950